

FEDERALE OVERHEIDSDIENST
WERKGELEGENHEID, ARBEID EN SOCIAL OVERLEG

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk

Advies nr. 126 van 18 april 2008 betreffende een ontwerp van koninklijk besluit houdende reglementering van begassing.

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

- De beleidscellen van de Minister van Werk en van de Minister van Leefmilieu hebben gezamenlijk aan het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad PBW van 13 maart 2007 overgemaakt:

- een ontwerp van koninklijk besluit houdende reglementering van begassing,
- en een “verklarend verslag”.

Volgens deze documenten betreft dit ontwerp van koninklijk besluit materies die onder de bevoegdheid vallen van de volgende Federale Overheidsdiensten: de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen en Leefmilieu, initiatiefnemer van dit ontwerp, de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg en de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

Deze documenten werden overgemaakt ten einde het advies van de Hoge Raad PBW over dit ontwerp van koninklijk besluit in te winnen.

- Het Uitvoerend Bureau heeft in de vergadering van 3 april 2007 het onderzoek van dit ontwerp en de voorbereiding van het advies aan een ad hoc commissie toevertrouwd.
- De Commissie ad hoc D117 “begassing” is samengekomen op 15 en 24 mei en 4 juni 2007.
- De begassing zijn nu al door een koninklijk besluit van 14 januari 1992 gereguleerd.
- Het koninklijk besluit van 14 januari 1992 en het ontwerp van koninklijk besluit definiëren de begassing als: “alle werkzaamheden die verband houden met het gebruik van een begassingsmiddel. Deze kunnen omvatten: het toezicht van de te begassen ruimte, het inbrengen van het begassingsmiddel, het toezicht tijdens de begassing, de verluchting en het vrijgeven van de begaste ruimte.”
- Alle substanties die als begassingsmiddelen in dit kader mogen gebruikt worden zijn uiterst toxische gassen voor de mens, in het bijzonder voor het zenuwstelsel.
De stoffen, begassingsmiddelen in het kader van het koninklijk besluit van 14 januari 1992, zijn:
 - 1° waterstofcyanide (blauwzuur) en stoffen die waterstofcyanide kunnen vrijgeven;
 - 2° methylbromide;

- 3° fosforhydride en stoffen die fosforhydride kunnen vrijgeven;
- 4° chloorpicrine;

Het ontwerp van koninklijk besluit beoogt dezelfde substanties en daarbovenop sulfuryl difluoride.

- Teneinde de volksgezondheid, de werknemers en het milieu te beschermen, bepalen het koninklijk besluit van 14 januari 1992 en het ontwerp van koninklijk besluit de voorwaarden waaronder deze zeer giftige substanties mogen gebruikt worden om te begassen.
- De begassing van voedingsmiddelen of materialen met deze uiterst toxische gassen heeft voornamelijk als doel deze efficiënt te ontdoen van vernielend ongedierte en dus efficiënt schade aan de voedingsmiddelen of materialen en de overdracht van ziekten en parasieten te vermijden.
- Het ontwerp van koninklijk besluit heeft als doel:
 - de reglementaire bepalingen zoals voorzien door het koninklijk besluit van 14 januari 1992 houdende reglementering van begassing, te vervangen door geactualiseerde en verbeterde bepalingen die rekening houden met de wetenschappelijke evolutie die een betere bescherming van de volksgezondheid toelaat, van de werknemers en het milieu, en met de evolutie van de wetgeving en regelgeving waarnaar het besluit verwijst,
 - de uitwisseling van informatie te verbeteren tussen de dienstverleners en de verschillende overheden die bij de begassing betrokken zijn.
- Vormen de belangrijkste nieuwigheden voorzien in het ontwerp van koninklijk besluit:
 - 1) Sulfuryl difluoride is toegevoegd aan de lijst van zeer giftige substanties die mogen gebruikt worden als begassingsmiddel (zie artikel 2,5° van het ontwerp).
Sulfuryl difluoride die de ozonlaag niet zou verarmen, is vermeld in het ontwerp van koninklijk besluit gezien de huidige context op Belgisch en internationaal vlak van het verbieden en/of het progressief vervangen van methylbromide om de ozonlaag te beschermen.
 - 2) De begassingsinrichtingen voor quarantaine toepassing of toepassing voorafgaand aan het vervoer en de vaste begassingsinrichtingen moeten over een systeem beschikken dat toelaat het geïnjecteerde gas terug te winnen welk gas er ook gebruikt wordt, bedoeld door het ontwerp van besluit en voor de gassen bedoeld in bijlage II van het ontwerp van besluit, in hoeveelheden bedoeld in deze bijlage II (zie artikels 38 en 41 van het ontwerp).
Bijlage II van het ontwerp van besluit beoogt momenteel enkel methylbromide.
Het percentage terug te winnen gas dat er vermeld is, bedraagt momenteel 80 %.
Het artikel 70 van het ontwerp van besluit voorziet dat deze bijlage II kan gewijzigd worden door een ministerieel besluit (uitbreiding naar andere gassen of wijziging van het percentage van terug te winnen gas).
Deze mogelijkheid werd voorzien om met name rekening te houden met de technologische evolutie.
 - 3) De bijlage I van het ontwerp van besluit bevat een typeformulier voor kennisgeving van een begassing dat moet gebruikt en meegedeeld worden aan de bevoegde overheden voor iedere begassing.

Dit formulier vraagt meer inlichtingen (voorbeeld de rechtvaardiging van het gas dat zal gebruikt worden, informatie die als nuttig wordt voorgesteld voor het bepalen van het beleid inzake de bescherming van het leefmilieu en de werknemers) dan tot hiertoe vereist was.

Er blijkt uit het verklarend verslag (en niet uit het ontwerp van besluit) dat een elektronische versie van dit nieuwe formulier is gepland.

De elektronische versie zal toegankelijk zijn op een beveiligde manier, via internet voor “speciaal erkende gebruikers” en verbonden met een beheerssysteem van gegevens toegankelijk voor alle inspectiediensten.

Deze gegevensbank (niet vermeld in het ontwerp besluit) zou moeten toelaten om een idee te hebben van het belang van de begassingsactiviteiten in België (voorbeeld ongeveer 1800 aangiftes per maand enkel voor de haven van Antwerpen) en beantwoorden aan de noodzaak voor uitwisselingen tussen de verschillende openbare diensten in dit domein.

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD TIJDENS ZIJN VERGADERING VAN 18 APRIL 2008.

A. Unanieme standpunten:

A.1. Betreffende het ontwerp in zijn geheel:

De Raad geeft onder dit punt kennis van zijn unanieme opmerkingen en suggesties over het geheel van de tekst.

A.1.1. De Raad keurt de doelstellingen van het ontwerp van koninklijk besluit goed, maar is van mening dat het niettemin moet herwerkt worden om alle nuttige garanties te geven voor de realisatie van de doelstellingen dat het nastreeft.

A.1.2. De Raad acht de volgende initiatieven noodzakelijk:

- het ontwerp van koninklijk besluit voorleggen aan de Belgische overheid bevoegd voor de materies die door dit ontwerp worden beoogd en die nog niet geraadpleegd werden (voorbeeld: Minister van vervoer bevoegd voor het transport van begaste voorwerpen) en dit ontwerp aanpassen om de verdeling van de bevoegdheden te eerbiedigen;
- het ontwerp van koninklijk besluit aanpassen om een samenhang te verzekeren tussen de wetgeving en de reglementering inzake het welzijn van de werknemers, bij voorbeeld:
 - rekening houden met de verplichtingen en verantwoordelijkheden van de werkgevers met name inzake de instructies die aan de werknemers moeten gegeven worden, de vorming van de werknemers, de eerste hulp en de eerste zorgen, en het gezondheidstoezicht van de werknemers;
 - uitgaan van de regelgeving met betrekking tot het verwijderen van asbest en deze met betrekking tot de erkenning van de asbestverwijderaars;
- de juristen van de verschillende overheden bevoegd voor de materies die in het ontwerp behandeld worden de opdracht geven om de juridische samenhang van het ontwerp van besluit te waarborgen in samenwerking met de technici, auteurs van het ontwerp;

- beter preciseren van het toepassingsgebied van het koninklijk besluit en ervan expliciet uitsluiten de voorwerpen (bijvoorbeeld containers, de vracht en de materialen die ze vervoeren) in dewelke een begassingsagens is ingebracht in het buitenland en die het Belgisch grondgebied binnenkomen zonder in het buitenland ontgast te zijn en in dewelke geen enkel begassingsagens is ingebracht in België – zie *verder de commentaren betreffende hoofdstuk I en het artikel 48 van het ontwerp van besluit*;
- voorzien naast dit ontwerp van koninklijk besluit van:
 - een sensibilisatie inzake de risico's die gepaard kunnen gaan met de identificatie, de verplaatsing, de opening, de ventilatie/ontgassing en het lossen in België van de voorwerpen die in het buitenland begast zijn,
 - regels, richtlijnen, codes van goede praktijk, voorlichtingscampagnes, opleidingen ...over de wijze van identificeren, verplaatsen, openen, ventileren/ontgas-sen, het lossen van deze voorwerpen in België en het beschermen van de personen (douaniers, controleurs, vervoerders, eindbestemmingen) die in België aan deze risico's kunnen blootgesteld worden, zie *verder de commentaren betreffende artikel 48 van het ontwerp van besluit*,
 - voorschriften, aanbevelingen, normen voor het vervaardigen van containers betreffende hun capaciteit om begast te worden, hun dichtheid.

A.2. Artikel per artikel

De Raad geeft kennis onder dit punt van zijn opmerkingen, vragen om verheldering en unanieme suggesties artikel per artikel.

*** Hoofdstuk I. Begripsomschrijvingen en toepassingsgebied.**

Volgens de Raad is het noodzakelijk:

- het toepassingsgebied *ratione personae* van het besluit hier meer te preciseren (de speciale erkende gebruikers, de werkgevers, de werknemers, de zelfstandigen, de helpers, de gebruikers van ruimten en aangrenzende gebouwen, de opdrachtgever, ...?) en de begrippen (zoals werkgever, werknemer) die nog niet gedefinieerd waren definiëren;
- het toepassingsgebied *ratione materiae* van het besluit hier meer te preciseren, (zie *infra* de opmerkingen van de Hoge Raad over artikels 1, 1° en 48 van het ontwerp).

*** Artikel 1, 1°:**

- Deze bepaling kan op twee verschillende manieren geïnterpreteerd worden:
 - o ofwel beoogt de begassing cumulatief (het geheel, de opvolging van) alle werkzaamheden betreffende het gebruik van een begassingsmiddel ;
 - o ofwel kan de term begassing in bepaalde gevallen betrekking hebben op een of meerdere werkzaamheden betreffende het gebruik van een begassingsmiddel (voorbeeld: de verluchting en het opheffen van het toegangsverbod, op het Belgisch grondgebied).

De formulering van artikel 1, 1° kan laten veronderstellen dat het ontwerp van koninklijk besluit (waaronder de verplichting om de begaste objecten te ventileren, de verplichting om een beroep te doen op een gebruik die speciaal erkend is voor het ventileren ervan, het verbod om de begaste objecten te verplaatsen voor het lichten van het toegangsverbod) ook van toepassing zou zijn op de in het buitenland begaste objecten die binnenkomen op het Belgische grondgebied zonder te zijn ontgast in het buitenland.

Dit wenst de Hoge Raad niet omwille van de redenen verder ingeroepen in de commentaren betreffende artikel 48 van het ontwerp.

- De Hoge Raad stelt voor dat in het ontwerp van koninklijk besluit (in artikel 1,1° of in een ander artikel van hoofdstuk I) uitdrukkelijk zou vermeld worden:
 - * De begassingens waarvoor dit besluit van toepassing is, zijn de werkzaamheden geïmplementeerd in artikel 1,1° uitgevoerd in België en die de introductie van een begassingsagens voorbereiden, realiseren of volgen.
 - * De begaste of te begassen voorwerpen waarop dit besluit van toepassing is zijn de voorwerpen waarin een begassingsagens ingebracht is in België of waarin het inbrengen in België van een begassingsagens voorzien wordt.
 - * Dit besluit is niet van toepassing op de voorwerpen waarin een begassingsagens is ingebracht in het buitenland en die binnenkomen op het Belgisch grondgebied met België als eindbestemming of in doorvoer, zonder in het buitenland te zijn ontgast voor zover deze voorwerpen niet het voorwerp uitmaken van de werkzaamheden geïmplementeerd in artikel 1,1° en die het inbrengen in België van een begassingsagens voorbereiden, realiseren of volgen.

*** Artikel 1, 6°:**

- De Raad stelt vast dat:
 - dit artikel de speciale erkende gebruiker definieert als “de persoon die als zodanig is aangenomen overeenkomstig de artikels 68 en 70, §2 van het koninklijk besluit van 28 februari 1994 betreffende het bewaren, het op de markt brengen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik en/of de artikels 57 en 59, §3, van het koninklijk besluit van 22 mei 2003 betreffende het op de markt brengen en het gebruik van biociden”;
 - de voornoemde artikels 70, §2 en 59, §3 uitdrukkelijk voorzien dat:
 - “de speciaal erkende gebruiker”, een natuurlijke of een rechtspersoon kan zijn;
 - omdat een rechtspersoon zou erkend worden als “speciaal erkende gebruiker”, wordt er met name vereist dat tenminste één lid van het leidend personeel het bewijs levert dat hij over de kennis beschikt die vereist wordt om als “speciaal erkende gebruiker”, erkend te worden
 - volgens de voornoemde artikels 68 en 57, moet de “behandeling” persoonlijk worden uitgevoerd door een speciaal erkende gebruiker **of** door de leden van het leidend personeel van de rechtspersoon “speciaal erkende gebruiker” die over de vereiste kennis beschikken om aan de rechtspersoon toe te laten erkend te worden en waarvan de gegevens om deze reden vermeld zijn in de erkenningsaanvraag van de rechtspersoon.

De Raad stelt het onderscheid vast dat door de hierboven aangehaalde artikels 68 en 57 wordt gemaakt tussen "de speciaal erkende gebruiker" en de leden van het leidend personeel van de rechtspersoon" speciaal erkende gebruiker".

De Raad stelt vast dat het ontwerp van koninklijk besluit dit onderscheid niet vermeldt.

De Raad leidt uit de hierboven aangehaalde artikelen 68 en 57 af dat de leidende personeelsleden waarvan sprake, zonder noodzakelijkerwijs zelf "speciaal erkende gebruiker" te zijn, ertoe worden aangezet om de begassing op het terrein uit te voeren voor hun onderneming - werkgever die werd erkend als "speciaal erkende gebruiker".

Volgens de Raad, is de speciaal erkende gebruiker zoals bepaald in artikel 1, 6° van het ontwerp, de natuurlijke of de rechtspersoon erkend als "speciaal erkend gebruiker" overeenkomstig de bepalingen geciteerd in dit artikel, maar niet de aangestelden van de rechtspersoon belast met de uitvoering van de begassing in eigen persoon, (tenminste voor zover ze zelf niet erkend zijn als natuurlijke persoon).

De Raad heeft evenwel de indruk dat bepaalde artikelen van het ontwerp (voorbeeld: artikel 1, 7° dat "de helper" definieert, artikel 5, §1 dat een aanwezigheidsvoorwaarde oplegt, artikel 5, §2, waarvan de laatste zin een minimumleeftijd oplegt), met "speciaal erkende gebruiker" de natuurlijke persoon bedoelen die ter plaatse de begassingswerkzaamheden uitvoert en niet zijn werkgever die een erkende rechtspersoon"speciaal erkende gebruiker" zou zijn.

- De Raad vraagt dat:

- de samenhang gecontroleerd wordt tussen de definitie van de uitdrukking "speciaal erkende gebruiker" die in artikel 1, 6° wordt gegeven, en het gebruik van deze uitdrukking in de andere bepalingen van het ontwerp;
- voor elk artikel van het ontwerp dat de uitdrukking "speciaal erkende gebruiker" vermeldt, wordt geïdentificeerd wie juist wordt bedoeld met de benaming "speciaal erkende gebruiker", op wie en in welke hoedanigheid (werkgever, aangestelde, ondernemer, andere) de verplichtingen ten laste gelegd van de "speciaal erkende gebruiker" van toepassing zijn, en de daaruit voortvloeiende strafrechtelijke verantwoordelijkheid. Dit alles teneinde de toepassing van de verplichtingen, de controle erop en de sanctie te vergemakkelijken.

Gaat het om alle hierna volgende personen, sommige onder hen of andere personen?

- ◇ De natuurlijke persoon die werd erkend als "speciaal erkende gebruiker", die in eigen persoon (en dus niet door tussenkomst van een aangestelde) begassingswerkzaamheden uitvoert, met het statuut van zelfstandige, met (tenminste wanneer dit opgelegd is) de hulp van een helper?
- ◇ De rechtspersoon die werd erkend als "speciaal erkende gebruiker" en die de uitvoering (en de leiding?) van de begassingswerkzaamheden in persoon toevertrouwt aan één of meer leden van zijn leidend personeel, dank zij de kennis van dewelke zij erkend kon worden en van dewelke de gegevens bijgevolg in de erkenningsaanvraag/-akte van de rechtspersoon worden vermeld (dat deze werknemers-aangestelden al dan niet , als natuurlijke persoon, erkend zijn als "speciaal erkende gebruiker").
- ◇ Het lid van het leidend personeel van een erkend rechtspersoon "speciaal erkende gebruiker" dankzij de kennis waardoor de rechtspersoon erkend kon worden, waarvan de gegevens om deze reden vermeld worden op de erkenningsaanvraag/akte van de rechtspersoon, en aan wie de rechtspersoon de uitvoering (en de leiding?)

van de begassing, in persoon heeft toevertrouwt, dat deze werknemer-aangestelde zelf al of niet als “speciaal erkende gebruiker” erkend is?

De Raad vraagt ook dat, op basis van deze identificatie:

- beoordeeld wordt of het in artikel 1,6° van het ontwerp nodig is om de uitdrukking "speciaal erkende gebruiker" te preciseren of om verschillende benamingen te voorzien en te bepalen;
- indien nodig het geheel van het ontwerp overeenkomstig aangepast wordt (eventueel bepaalde verplichtingen herformuleren of toevoegen) rekening houdend met de verplichtingen die reeds voorzien zijn in het koninklijk besluit van 28 februari 1994 betreffende het bewaren, het op de markt brengen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik (zie met name artikel 78, II) en in het koninklijk besluit van 22 mei 2003 betreffende het op de markt brengen en het gebruiken van biociden.

*** Artikel 1, 7:**

- De Raad stelt vast dat:
 - volgens de bepaling van helper gegeven in dit artikel, de helper en de speciaal erkende gebruiker collega's zijn die werken voor dezelfde werkgever, en de speciaal erkende gebruiker is de directe hiërarchische meerdere van de helper zonder de werkgever ervan te zijn;
 - artikel 68 van het voornoemd besluit bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik, en artikel 57 van het voornoemd besluit biociden voorzien dat de personen die persoonlijk de “behandeling” moeten uitvoeren zich kunnen laten helpen door meerderjarige werknemers “onder hun rechtstreeks toezicht”.
- De Hoge Raad is van oordeel dat de helper in het kader van dit ontwerp besluit beschouwd moet worden als een werknemer in de zin van artikel 2,§1° van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk (werknemer of er mee gelijkgestelde persoon die voorbeeld de helper van een zelfstandige mag zijn) en niet als een zelfstandige en die voor begassingswerkzaamheden zijn rechtstreekse hiërarchische meerdere moet helpen.
- De Hoge Raad suggereert de definitie van de helper te herformuleren rekening houdend met de preciseringen die aan de definitie van “de speciaal erkende gebruiker” zullen aangebracht worden en dit op zodanige wijze dat de definitie van helper de volgende personen omvat:
 - de persoon die helpt in hoedanigheid van werknemer, en onder rechtstreeks toezicht van een “speciaal erkende gebruiker” die een natuurlijke persoon is die deze activiteit uitoefent als zelfstandige en die in het kader van deze activiteit beschouwd kan worden als een rechtstreekse hiërarchische meerdere en de werkgever van de helper (in de zin van artikel 2,§1° van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk: een werkgever of een persoon die ermee gelijkgesteld is);

- de persoon die helpt in de hoedanigheid van werknemer, voor het uitvoeren van begassingswerkzaamheden, en onder zijn rechtstreeks toezicht, zijn rechtstreekse hiërarchische meerdere (al of niet “speciaal erkende gebruiker”) die lid is van het leidinggevend personeel van een rechtspersoon “speciaal erkende gebruiker” (die de werkgever is van de hiërarchische meerdere en van de helper), waarvan de kennis toelaat aan de rechtspersoon om erkend te zijn en waarvan de gegevens om deze reden vermeld worden op de erkenningsaanvraag/akte van de rechtspersoon en die aan de rechtspersoon, de uitvoering toevertrouwd heeft (en de directie?) in persoon van de begassingswerkzaamheden.

*** Artikel 2:**

De Hoge Raad suggereert om in de Nederlandse versie van het ontwerp de woorden “het gebruik bij” te schrappen en zich ervan te vergewissen dat er overeenstemming is tussen de Franse en de Nederlandse versie.

*** Artikels 4 et 5, §1:**

De Hoge Raad stelt voor om de artikels 4 en 5, §1, te herformuleren met het oog op het duidelijk onderscheiden van de 2 volgende verplichtingen:

- een speciaal erkende gebruiker moet het geheel van de begassings procedure leiden, hetgeen niet noodzakelijkerwijs zijn aanwezigheid impliceert (situatie bedoeld in artikel 4) ;
- tijdens de kritieke fases van de begassing genoemd in artikel 5, moet er naast de speciaal erkende gebruiker minstens een helper aanwezig zijn.

*** Artikel 5, §2:**

De Raad geeft volgende suggesties:

- de vertaling van “assistant” (in de Franse versie vermeld) - “helper” (in de Nederlandse versie vermeld) verbeteren;
- de woorden “de te nemen voorzorgsmaatregelen, en de te gebruiken individuele beschermingsmiddelen” vervangen door de terminologie specifiek voor het welzijn van de werknemers (preventiemaatregelen);
- de taken en verantwoordelijkheden preciseren van de helper, deze van de erkende gebruiker, de vorming die de helper moet krijgen;
- -in de Nederlandse versie de woorden “hemzelf” vervangen door “zichzelf”.

*** Artikel 6 :**

- De Hoge Raad zou het wenselijk achten dat het ontwerp beantwoordt:
 - niet alleen aan de noden van de inspecteurs om, voorafgaand aan de begassingen, alle nuttige informatie te verkrijgen om hun toe te laten om efficiënte controles van de begassingen te verrichten, gelet op het gevaarlijke karakter van de begassingen,
 - maar ook om de administratieve last van de speciaal erkende gebruikers zoveel mogelijk te verlichten.

- De Raad suggereert om het principe te handhaven om elke begassing voorafgaandelijk afzonderlijk aan te geven en te voorzien, bij wijze van uitzondering (voorbeeld: voor de begassing die plaats hebben op de 12 vastgestelde plaatsen voor de begassing van containers in de haven van Antwerpen) in een globale aangifte voorbeeld: maandelijks voor de begassing die allen aan dezelfde criteria beantwoorden.
- De Hoge Raad vraagt dat gepreciseerd wordt wat een “officieel certificaat” is bedoeld in artikel 6, §2, 3°.

*** Artikel 7:**

De Hoge Raad geeft volgende suggesties:

- in het toepassingsgebied van het ontwerp van besluit bepalen wie de gebruikers, de personen en huisdieren zijn die door dit artikel worden bedoeld;
- contigu vertalen door “aanpalend” in plaats van “aangrenzend”.

*** Artikel 8:**

De Hoge Raad geeft volgende suggesties:

- in het toepassingsgebied *ratione personae* van het ontwerp te bepalen wie de opdrachtgever is bedoeld door dit artikel;
- te preciseren hoe schriftelijk geïnformeerd wordt.

*** Artikels 11 et 12:**

De Hoge Raad stelt voor om de inhoud van artikel 11 te vermelden na artikel 12, om zich te houden aan het chronologische verloop van de handelingen.

*** Artikel 12:**

- De Hoge Raad vraagt om:
 - in de Franse versie “la (les) langue(s) de la région” te vervangen door “la (les) langues de la région linguistique” en in de Nederlandse versie “de taal (talen) van de streek” vervangen door “de taal (talen) van het taalgebied”;
 - betreffende de waarschuwingsborden te verwijzen, naar de regelgeving betreffende de veiligheids- en gezondheidssignalering op het werk dat met name de vorm, het pictogram, en de kleuren vaststelt;
 - het ontwerp van besluit mag de grootte bepalen en de talen van de boodschap die op het waarschuwingsbord moeten aangebracht worden;
 - te verduidelijken waarop de vermelde 10 cm betrekking heeft.
- De Hoge Raad merkt op dat de in dit ontwerp beschreven waarschuwingsborden zijn niet geharmoniseerd (met name betreffende de afmetingen) met die opgelegd door de regelgeving betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen (zie bepaling 5.5.2. van ADR of RID) voor toestellen (voertuigen, containers ...) onder fumigatie.

*** Artikel 14:**

De Hoge Raad geeft volgende suggesties:

- controleren of, bij afwezigheid van de speciaal erkende gebruiker en van zijn “helper”, een taak van toezicht mag, maar moet niet verplicht, aan andere personen dan de speciaal erkende gebruiker en zijn “helper” toegekend worden;
- rekening houden met de verplichtingen opgelegd door de regelgeving betreffende het welzijn van de werknemers ten laste van de personen die het toezicht uitoefenen en deze ten laste van de werkgever in wiens inrichting de begassingsactiviteiten zijn uitgevoerd door externe werkgevers of zelfstandigen.

*** Artikel 15:**

De Hoge Raad vraagt:

- te preciseren wie "de werknemers" zijn en in welke hoedanigheid de speciaal erkende gebruiker ten opzichte van hen de verplichtingen heeft die in dit artikel worden bedoeld;
- alinea 2 aan te vullen met een verklaring die de aandacht vestigt op het effect van alcohol in combinatie met methylbromide.
Voorbeeld: «Om de identificatie van de intoxicatiesymptomen aan methylbromide niet te bemoeilijken, ziet hij met name erop toe dat...» of «In het bijzonder, zal hij de aandacht van de werknemers vestigen op het feit dat het verbruik van alcohol...».

*** Artikel 20:**

De Raad stelt voor in de Franse versie “le local” door “l’espace” te vervangen om de coherentie met de voorgaande artikelen te verzekeren waarin het woord “espace” voorkomt.

*** Artikel 21:**

De Hoge Raad suggereert dit artikel te herformuleren om:

- enerzijds te vermijden dat er dubbel gebruik gemaakt wordt met de reglementering betreffende het welzijn op het werk (waaronder het koninklijk besluit van 13 juni 2005 met betrekking tot het gebruik van de persoonlijke beschermingsmiddelen) of dat het deze tegenspreekt;
- anderzijds de verplichtingen inzake persoonlijke beschermingsmiddelen uit te breiden naar de zelfstandigen.

*** Artikel 25:**

De Hoge Raad vraagt te preciseren wat men dient te verstaan onder “na het werk”.

Volgens de Raad, is het niet duidelijk wat wordt beoogd:

Telkens als de individuele beschermingsmiddelen en de werkkleding worden uitgedaan of afgelegd, omdat het dragen ervan niet meer gerechtvaardigd is of na afloop van de opvolging van alle werkzaamheden waaruit de begassing samengesteld is.

*** Artikel 26 :**

De Hoge Raad vraagt om de verwijzing van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming te vervangen door een verwijzing naar de reglementering met betrekking tot het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

*** Hoofdstuk II – afdeling 6:**

De Hoge Raad suggereert om de beschikkingen van deze afdeling te herformuleren (in het bijzonder de titel van de afdeling, de artikels 27, 28 en 29) om te vermijden dat zij dubbel gebruik vormen of tegenstrijdig zijn met de regelgeving betreffende het welzijn op het werk, en om in het bijzonder de verdeling van de verplichtingen tussen de werkgevers en de preventieadviseurs die door deze regelgeving is voorzien te eerbiedigen.

De Raad vestigt de aandacht op de evolutie van de terminologie die voorgesteld wordt door de Minister van Werk en zijn administratie: onderscheid tussen “premiers secours” (eerste hulp in het Nederlands) en “premiers soins” (eerste zorgen in het Nederlands).

De dringende zorgen binnen de bevoegdheid van Volksgezondheid maken eveneens het voorwerp uit van regelgeving.

*** Artikel 28:**

De Hoge Raad suggereert om de term “van de preventieadviseur–arbeidsgeneesheer” te vervangen door “de werkgever”.

*** Artikel 29:**

De Hoge Raad stelt voor:

- om dit artikel duidelijker te herformuleren in functie van de vooropgestelde objectieven:
 - de werkgever ziet erop toe dat er acties ondernomen worden vóór elke begassing, om voorafgaand hulp te organiseren voor eventuele toekomstige gevallen van intoxicatie (contact nemen met de bevoegde hulpdiensten, een lijst opstellen van deze hulpdiensten, een schriftelijke procedure, de werknemers hieromtrent informeren ...);
 - de werkgever ziet erop toe dat er acties ondernomen worden in geval van vergiftiging (contact nemen met een ziekenhuis, aan het ziekenhuis uitleggen dat het om een vergiftiging met een begassingsgas gaat en geen epilepsie, de naam van dat gas aan het ziekenhuis mee te delen, nakijken of het slachtoffer die de ontgassing de identificatiekaart voorzien in artikel 37 bij zich heeft en dat de naam van het gas vermeld op de kaart beantwoordt aan het gas dat gebruikt werd,);
- in de Franse versie van dit artikel de uitdrukking «en accord avec» vervangen door «en concertation avec», indien de referentie naar de preventieadviseur behouden blijft of de referentie naar de preventieadviseur–arbeidsgeneesheer schrappen, (deze referentie is niet nodig, de tussenkomst van de preventieadviseur is geregeld door de reglementering met betrekking tot het welzijn van de werknemers).

*** Artikels 33 et 34 :**

De Hoge Raad suggereert om de artikels 33 en 34 te schrappen, gezien de referentie naar het koninklijk besluit met betrekking tot het gezondheidstoezicht van de werknemers zich reeds in de inleiding van het ontwerp van besluit bevindt.

*** Artikel 37:**

De Hoge Raad vraagt om na te kijken en te preciseren of deze bepaling die het invoeren en het dragen van een identificatiekaart oplegt, deel uitmaakt van het gezondheidstoezicht van de werknemers (afdeling 7 van hoofdstuk II van het ontwerp) of om beschermingsmaatregelen om de eerste hulp en de eerste zorgen te vergemakkelijken (afdeling 6 van hoofdstuk II).

*** Artikels 38 et 41 en bijlage II betreffende de terugwinning van gas voor quarantaine toepassing of toepassing voorafgaand aan het vervoer en voor vaste begassingsinrichtingen:**

- De Hoge Raad vraagt:
 - om de artikels 38 en 41 en bijlage II van het ontwerp te herformuleren om te verduidelijken of de verplichting om gas te recupereren wel van toepassing is op alle begassingsmiddelen waarvan het gebruik wordt gereguleerd door het ontwerp (zelfs indien er geen recuperatiepercentage verplicht is voor sommige gassen) of enkel voor methylobromide waarvoor een recuperatiepercentage is opgelegd;
 - in artikel 38, §1, in de Franse versie "une récupération du gaz injecté, telle que prévue à l'article 2, dernier alinéa," vervangen door "une récupération du gaz injecté visé à l'article 2, dernier alinéa" of door het hierna vermelde voorstel;
 - in artikel 38, §1 en in artikel 41, §2, de overeenstemming te waarborgen tussen de Nederlandse versie ("de minstens te recupereren fractie van het ingespoten gas is vastgesteld in bijlage II van dit besluit") en de Franse versie ("dont le niveau est stipulé à l'annexe II du présent arrêté");
 - aan artikel 38, §2, derde lid de overeenkomst verzekeren tussen de Nederlandse versie (die de term "methylobromide" vermeldt) en de Franse versie (de term "gaz").
- Om een terugwinningsstelsel te verplichten voor alle begassingsgassen, stelt de Hoge Raad voor om:
 - aan bijlage II een punt B toe te voegen "De andere gassen bedoeld in artikel 2, laatste lid", zonder er een percentage van terugwinning op vast te leggen;
 - de term methylobromide in gans het artikel 38 te vervangen door gas beoogt in bijlage II van dit besluit;
 - het artikel 38 § 1 en artikel 41, §2 te vervangen door: "Voor de gassen bedoeld in bijlage II van dit besluit, moet de begassingsinrichting over een stelsel beschikken dat een recuperatie van het ingebrachte gas mogelijk maakt, waarvan het niveau bepaald is in bijlage II".

*** Artikel 43 :**

De Raad suggereert om in de Nederlandse versie "aardoppervlak" te vervangen door "maaiveld".

*** Artikel 46, alinea 2:**

- De Hoge Raad stelt vast dat een waarschuwbord aan iedere zijde van het vervoermiddel aanbrengen:
 - praktische problemen stelt zowel voor de uitvoering als voor de bewaking (voorbeeld: hoe kan men de 6 zijden van een container in het oog houden?)
 - is niet altijd nuttig (voorbeeld: voor de containers volstaat het om een paneel te plaatsen op één deur van de container, en een ander aan de bovenkant van de container zodat ze gezien worden door de kraanmannen die de containers verplaatsen);
 - verder gaat dan de vereisten van de regelgeving betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen van toepassing op toestellen (containers, ...) onder fumigatie (te weten een waarschuwbord aanbrengen op elk toestel onder fumigatie, op een plaats waar het gemakkelijk gezien zal worden door de personen die in het toestel trachten binnen te treden – zie bepaling 5.5.2.2. ADR en RID).
- De Raad suggereert om in artikel 46, alinea 2 de woorden, “aan iedere zijde” te vervangen door een referentie naar de regelgeving betreffende de veiligheids- en gezondheidssignalering op het werk.

*** Artikel 47:**

- De Hoge Raad maakt volgende opmerkingen:
 - verluchten op zeeniveau(=1.013,2 hPa) geeft geen probleem;
 - in een passagiersvliegtuig wordt de druk geregeld op 800 hPa;
 - de geabsorbeerde restgassen door de decompressie kunnen toch nog vrijkomen uit materialen, met alle risico's vandien voor passagiers en bemanning van het vliegtuig.
- De Hoge Raad stelt voor om aan artikel 47 toe te voegen:

“Voor de verluchting en vrijgeven van luchtvaartuigen wordt speciale aandacht besteed aan de desorptie van restgassen door de verlaagde druk in de cabine op kruishoogte”.
- De Raad vestigt ook de aandacht op volgende feiten betreffende en na de begassing en voor het vervoer verluchte transportvoertuigen.

Er is vastgesteld op nationaal niveau dat de goederen en materialen die begast zijn en vervoerd in deze transportvoertuigen tijdens vervoer van lange duur resten van het begassinggas kunnen vrijgeven.

Deze gasresten kunnen tijdens het vervoer concentraties vormen die gevaarlijk zijn voor de gezondheid van de personen die deze transportvoertuigen openen of de goederen of materialen lossen.

Deze gasresten kunnen, om ongevallen te vermijden, een nieuwe verluchting van de transportmiddelen en van de goederen of materialen die ze vervoeren noodzakelijk maken.

Daarom wordt op internationaal niveau voorgesteld om op deze transportmiddelen een waarschuwingssignaal aan te brengen wanneer het vrijkomen van gas niet absoluut kan uitgesloten worden.

- In de 15de versie van zijn “Aanbevelingen betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen” van 2007 beveelt het Comité van de deskundigen betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties voor alle soorten vervoer van toestel onder fumigatie aan:
 - op het waarschuwingssignaal dat op het begast toestel moet aangebracht zijn, de aanduiding toe te voegen “Ventilated on (date)” en de datum van de verluchting van het toestel boven de vermelding “Do not enter”;
 - dit waarschuwingssignaal op het toestel te laten totdat de volgende voorwaarden voldoende zijn:
 - het begast toestel is verlucht om de schadelijke fumigatiegassen-concentraties te vernietigen en
 - de begaste goederen of grondstoffen zijn gelost.

De IMDG (International Maritime Dangerous Goods Code) werd in die zin geamendeerd (zie aanvulling 33-06).

Voorstellen van aanpassing in die zin van het volledige hoofdstuk 5.5. van het type-reglement betreffende het transport van gevaarlijk goederen betreffende met name begaste voertuigen en hun vervoer over de weg op per spoor werden ingediend en worden nu besproken in het Comité van deskundigen inzake vervoer van gevaarlijke goederen in de Sociaal Economische Raad van de Verenigde Naties.

*** Artikel 48:**

- De Raad vraagt dat het toepassingsgebied van artikel 48 van het project verduidelijkt wordt.

De Raad vindt dat dit artikel enkel mag toegepast worden op de transportmiddelen en de luchtvaartuigen die in België begast zijn (*zie hoger de commentaren betreffende hoofdstuk I en artikel 1, 1° van het ontwerp*)

De redenen waarom de Raad wenst dat artikel 48 niet toegepast wordt op de transportmiddelen en de luchtvaartuigen die, begast in het buitenland, in België, met uiteindelijke bestemming België of in transit in België, toekomen zonder te zijn ontgast in het buitenland zijn de volgende:

- Als het ontwerp van besluit van toepassing ook op de voormelde voorwerpen, moeten al deze voorwerpen verlucht en vrijgegeven worden volgens de voorwaarden voorzien door het ontwerp voor ze op Belgisch grondgebied mogen verplaatst worden. Dit zou geëigende infrastructuren, voldoende “speciaal erkende gebruikers” en voldoende inspecteurs vereisen op elke plaats (grenzen, haven, luchthaven, ...) waar deze voorwerpen op Belgisch grondgebied kunnen binnenkomen. Een dergelijke toepassing kan tot zeer lang oponthoud leiden voor de transporteurs, met alle nefaste economische gevolgen van dien, in het bijzonder voor de vracht in transit, et dus tot pogingen deze voorwerpen via andere wegen of middelen naar hun bestemmingen te brengen.
- De Raad vreest dat het toepassen van artikel 48 van het ontwerp op de voorwerpen begast in het buitenland in de huidige context zou leiden tot nog meer overtredingen

inzake vervoer van gevaarlijk goederen (bijvoorbeeld niet-eerbiediging van de internationale verplichtingen inzake etikettering) om te ontsnappen aan de kosten verbonden aan ontgassing.

- De “speciaal erkende gebruikers” zouden niet geraadpleegd geweest zijn over de ontgassing van deze voorwerpen die in het buitenland begast zijn.
Men weet dus niet of deze erkende gebruikers geneigd zijn en de middelen hebben om tot ontgassing van deze voorwerpen over te gaan en of zij ermee zullen instemmen om deze nieuwe verantwoordelijkheid van ontgasser te nemen.
- De internationale regelgeving, betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen (zie ADR 2007, RID, IMD ...), laat het vervoer van begaste toestellen (onder andere containers) onder bepaalde voorwaarden (zie bepaling 5.5.2. van A.D.R. 2007 of van RID) toe, zoals:
 - in het vervoerdocument UN 3359 vermelden;
 - instructies geven betreffende de manier waarop de resten van het begassingsagens verwijderd moeten worden ook uit de gebruikte fumigatie/behandelingstoestellen;
 - een waarschuwingssignaal (vermeldend “gevaar”, “dit toestel is onder fumigatie/behandeling”, de naam van het geïnjecteerde gas, de datum en het uur van begassing en “verboden te betreden”) op het toestel aanbrengen, op een plaats waar het gemakkelijk gezien wordt door de personen die in het toestel trachten binnen te treden.
- Voor de veiligheid van de werknemers moeten de verplaatsing, de opening, de verluchting/ontgassing en het lossen in België van een begast vervoerstoestel gebeuren met eerbiediging van de Belgische regelgeving inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk waarbij hoort het koninklijk besluit van 11 maart 2002 met betrekking tot de bescherming van de werknemers tegen de risico's verbonden aan chemische agentia op het werk.
- Gezien de voormelde elementen meent de Hoge Raad dat:
 - de in het buitenland begaste (en niet ontgaste) vervoerstoestellen mogen in België verplaatst worden als hun verplaatsing de veiligheidsvoorwaarden eerbiedigt (onder andere verplaatsen zonder de aanwezigheid, de tussenkomst (voorbeeld besturing) van personen in de begaste ruimte);
 - de opening, de verluchting/de ontgassing, de lossing van een begaste vervoerstoestel nog bij de bestemming in België mag gedaan worden.
- Betreffende de vervoerstoestellen die in het buitenland begast zijn, deelt de Hoge Raad de volgende opmerkingen en suggesties mee.

Opmerkingen:

- De vervoerstoestellen die in het buitenland begast zijn kunnen bij aankomst in België nog fumigatiegassen bevatten en dit doordat, ze enerzijds, in het buitenland niet verlucht werden anderzijds niet goed genoeg verlucht werden en ze goederen of materialen transporteren die fumigatiegassen tijdens het transport uitwasemen.
- Ze betekenen voor de werknemers (douaniers, controleurs, transporteurs, bestemmingen ...) in België een blootstelling aan risico's voor ongevallen, dit in het

bijzonder als de vervoerstoestellen niet werden geëtiketteerd met een waarschuwingssignaal betreffende de begassing ofwel niet correct werden geëtiketteerd.

Suggesties:

- De Raad suggereert dat het op nationaal en zelfs internationaal niveau (via regelgeving, codes van goede praktijk, voorlichtingscampagnes, opleidingen, ...) bepaald wordt hoe:
 - in België vervoerstoestellen die in het buitenland begast werden geïdentificeerd, verplaatst, geopend, verlucht/ontgast en gelost worden,
 - en de personen (douaniers, controleurs, transporteurs, bestemmelingen van de toestellen....) beschermen die zouden kunnen blootgesteld aan risico's ten gevolge van de identificatie, verplaatsing, opening, verluchting/ontgassing en lossing van die toestellen.

- De Raad stelt voor daarvoor uit te gaan van:
 - de eerder genoemde aanbevelingen (15de versie van 2007) van het Comité van de deskundigen betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties,
 - de voorlichtings- en toezichtscampagnes, instructies, codes van goede praktijk in de naburige landen en enkele initiatieven in België.

De Raad stelt voor dat de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg een code van goede praktijk opmaakt (rekening houdend met de ervaring van de algemene directie Toezicht op het Welzijn op het Werk inzake de controle van begassing) in samenwerking met de FOD Mobiliteit (rekening houdend met zijn ervaring inzake de controle van het vervoer van gevaarlijke goederen) en andere deskundigen zoals die van CEPA (werkgeversorganisatie van de haven van Antwerpen).

- Bovendien stelt de Raad de Ministers voor om op internationaal niveau te pleiten dat het toezicht op deze begaste voorwerpen, in het land van herkomst, wordt versterkt.

*** Artikel 50:**

De Hoge Raad stelt voor om de voorziene bepalingen uit te breiden voor het beddengoed naar alle goederen die gas kunnen opvangen en vervolgens vrijlaten, waarvan het beddengoed deel uitmaakt (als voorbeeld aan te halen).

*** Artikel 54:**

De Hoge Raad suggereert om te preciseren dat de lege verpakkingen de verpakkingen zijn waarin zich de producten bevonden die voor de begassing worden gebruikt .

*** Hoofdstuk III – afdeling 5 –onderafdeling 1: grondontsmetting in de landbouw met methylbromide.**

De Hoge Raad vraagt de onderafdeling 1 van de afdeling 5 van hoofdstuk III te herformuleren om duidelijk te laten blijken:

- **het principe: verbod** om de gronden in de landbouw te ontsmetten met methylbromide en

- **afwijkingen van het principe: vergunningen** door de Minister van Volksgezondheid voor de gevallen en onder de op te sommen omstandigheden (vereiste, wanneer de onverwachte proliferatie van bepaalde parasieten of ziektes het gebruik van methylbromide vereist, het niet beschikbaar zijn van andere bestrijdingsmiddelen, beperkte duur van gebruik en van hoeveelheid), die verwijzen naar de EG regeling betreffende substanties die de ozonlaag verarmen.

*** Artikel 59:**

De Hoge Raad stelt volgende suggesties voor:

- vertalen in alinea 1 in het Nederlands “dès que le gaz a fini d’agir” door “na de uitwerking van het gas” in de plaats van “na de inwerking van het gas”;
- vervangen in alinea 1 in de Franse versie “à sa sortie de l’espace” en in de Nederlandse versie “uit de ruimte”, door een andere meer expliciete formulering over de plaats die bedoeld wordt (de serre waar de begassing heeft plaatsgehad?);
- de oppervlakte die moet omgespit worden bedoeld in alinea 2 zou kunnen bepaald worden (voorbeeld: 1m² per 10 m²) in de vergunning die afgeleverd wordt door de minister, en voorgesteld worden als een na te leven voorwaarde om voor de vergunning in aanmerking te komen;
- in alinea 3 preciseren “deze plaatsen” waar men moet meten (= de plaatsen waar de aarde werd opengespit overeenkomstig alinea 2?);
- betreffende de concentratie van het gas voor het opheffen van het toegangsverbod de samenhang in alinea 3 waarborgen tussen "overschrijdt de grenswaarde niet" die er vermeld is, en de eis "moet lager zijn dan de grenswaarde" die in artikel 17 van het ontwerp voorzien wordt;
- in alinea 4 in de Franse versie het woord “cultivateur” vervangen door het woord “maître de l’ouvrage” en in de Nederlandse versie het woord ” teler” door “opdrachtgever”.

*** Hoofdstuk III – afdeling 5 – onderafdeling 3 –Bepalingen gemeenschappelijk aan de ontsmetting met methylbromide en chloorpicrine.**

De Hoge Raad vraagt om:

- in eenzelfde afdeling alle bepalingen gemeenschappelijk aan chloorpicrine en methylbromide te hergroeperen;
- nadrukkelijk in het ontwerp van koninklijk besluit de bepalingen van de onderafdeling 1 (van afdeling 5 van hoofdstuk III) te vermelden, met betrekking tot het desinfecteren met methylbromide (gebruik van een plasticfolie, omspitten van de grond op sommige plaatsen...?) die toepasbaar zijn op de ontsmetting met chloorpicrine.

*** Hoofdstuk IV – Toezicht en strafbepalingen.**

*** Artikel 69, §1:**

De Raad acht het wenselijk dat onder de beschikkingen van het ontwerp, deze betreffende "de bescherming van de gezondheid van de werknemers" die in artikel 69, §1 worden beoogd, nauwkeuriger worden geïdentificeerd.

Deze identificatie zou tot het herformuleren van bepaalde verplichtingen kunnen leiden of het toevoegen van bepaalde verplichtingen die uitdrukkelijk vermelden dat deze verplichtingen werden opgelegd wegens de hoedanigheid van werkgever of werknemer bedoeld door de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

*** Artikel 69, §2:**

- De Hoge Raad merkt op dat de sociaal inspecteurs van het laboratorium voor industriële toxicologie van de Algemene Directie Toezicht op het Werk van de FOD WASO geen "sociaal inspecteurs zijn van de Afdeling van het Basistoezicht van de Algemene Directie van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg".

Evenwel zijn deze inspecteurs bevoegd voor het toezicht op de naleving van het koninklijk besluit van 11 maart 2002 met betrekking tot de chemische agentia, aangehaald in de inleiding van het ontwerp.

De Hoge Raad suggereert derhalve om de woorden "de sociaal inspecteurs van de Afdeling van het Basistoezicht van de Algemene Directie Toezicht op het Welzijn op het Werk van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg" te vervangen door de woorden "De sociaal inspecteurs van de Algemene Directie Toezicht op het Welzijn op het Werk van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg".

*** Bijlage I:**

De Raad vraagt te:

- controleren of het verkieselijk is in de Franse versie van het ontwerp zijn toevlucht te nemen tot de uitdrukking "formulaire de notification" in plaats van "formulaire d'annonce";
-
- duidelijk herformuleren wat door de rubriek "bestemming van hoeveelheden gerecupereerd/gerecycleerd" wordt nagestreefd: de naam en het adres van de onderneming die het gerecycleerde methylbromide zal recupereren of de techniek van recyclage (recyclage op actieve koolstof) en controleren of het altijd mogelijk is om deze bestemming te kennen op het moment van de kennisgeving van de begassing;
-
- het nut controleren van de vraag bij wie de kosten betreffende het vrijgeven aangerekend worden.

B. Verdeelde standpunten:

B.1. Opmerkingen van de vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties, artikel per artikel:

*** Artikel 18, §2:**

De werknemersvertegenwoordigers vragen §2 van dit artikel te schrappen opdat, voor het vrijgeven van ruimten waarin permanent mensen of huisdieren verblijven, de concentratie van het begassingsmiddel (sulfuryldifluoride inbegrepen) niet hoger mag zijn dan een tiende van de grenswaarde.

B.2. Standpunten van de vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties, artikel per artikel.

*** Artikel 6:**

De werkgeversvertegenwoordigers achten het wenselijk dat indien de kennisgevingen niet dienen om inspecties te organiseren, er een andere procedure zou voorzien worden (van het type register).

*** Artikels 38, 41 en bijlage II**

De werkgeversafgevaardigden vragen om in overweging te nemen wie de recyclage zal moeten betalen en de behandeling van actieve koolstof die methylbromide geabsorbeerd heeft.

III. BESLISSING

Het advies overmaken aan de Minister van Werk en aan de Minister van Leefmilieu.